

му прѣкорътъ „кѣоръ“), не се мърдаше никакъ, до гдѣто съ другото си око остро разглеждаше.

Той махна доброхотно съ ржката си и азъ сѣднахъ на единъ прекрасенъ фотейлъ и Субхи-бей до мене.

Разбира се, първия разговоръ трѣбаше да се навърта около работата на Джерсейската дружина и около моето лице. Самъ не знамъ какъ — може би, именно за това че осѣщахъ „креза“ предъ себе си — азъ нея вечеръ бѣхъ повечко сгорѣщенъ отъ колкото обикновено, и живостта, както и волността на разговорката ми, която подправяхъ съ пълна доза отъ външна искреностъ и преданностъ, направи на богатия принцъ таквоявъ впечатление, гдѣто той скочи и отъ сърдце извика:

— Истина ли си ми вѣренъ и преданъ? Валлахи, биллахи! нѣма да ви постигне зло отъ това.

Азъ станахъ и клѣгнахъ предъ него, тогазъ дигнахъ ржката си като се кланѣхъ за непоколебимата си вѣрностъ.

Субхи-бей проговори тогава съ тихъ, но пакъ якъ гласъ:

— Ефенди-хазретлери! дозволѣте да забелѣжа и азъ нѣщо зарадъ планътъ, който тъквимъ. Азъ мисля че предприятието ни ще бѣде много по-пълно отъ къмъ художественна страна, ако на мѣсто самия този Гремъ Кнокса, който има да се договаря отъ страна на дружината, представимъ на министра на полицията друго фалшиво лице, на което общественото положение може да се опредѣли по-послѣ. Съ това възъ голѣмината на самото престѣпление ще падне на Хюсни-пашовата глава смѣхътъ на публиката отъ дългия носъ, който ще му окачимъ.

Мустафа-паша плѣсна съ ржцѣ отъ радостъ и се давяше отъ смѣхъ.